

О. Б. Шупик

Гурвич Ірина Борисівна

ГУРВИЧ Ірина Борисівна (17(30). 06. 1911, м. Летичів Поділ. губ., нині Хмельн. обл. - 30. 03. 1995, Київ) - режисер-мультиплікатор. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1973). Закін. Київський художній інститут (1934). Відтоді працювала у відділі худож. мультиплікації Київ. кіностудії худож. фільмів, від 1940 - на «Київнаукфільмі», де від 1959 ставила фільми худож. мультиплікації (1966-87 - худож. кер. Твор. об'єдн. худож. мультиплікації, нині «Українафільм»). Художник-мультиплікатор стрічок «Зарозуміле курча» (1935), «Казка про Івана» (1936), «Папанінці» (1936), «Дніпро», «Диспетчерський сигнал» (1937-41) та ін. Поставила фільми «Пригоди Перця» (1961, співавт.), «Супутниця королеви» (1962), «Заєць і їжак», «Золоте яєчко» (обидва - 1963), «Лелеченя» (1964), «Зелена кнопка» (1965), «Злісний розтрощувач яєць» (1966), «Легенда про полум'яне серце» (1967), «Опудало», «Казка про місячне сяйво» (обидва - 1968), «Кіт і Кит», «Марс-XX» (обидва - 1969), «Журавлик» (1970), «Про смугасте слоненя», «Дивовижне китеня» (обидва - 1971), «Як жінки чоловіків продавали» (1972; спец. приз журі 2-го Вкф мультфільмів, Загреб, 1973), «Теплий хліб» (1973), «Пригоди жирафки», «Вересковий мед» (обидва - 1974), «Салют» (1975), «Як чоловіки жінок провчили» (1976), «Чому в ослика довгі вуха» (1977), «Нічні капітани» (1978), «Люлька миру» (1979), «Якось я прийшов додому» (1980), «Колискова» (1984), «Гра» (1985), «Гаврош» (1986), «Біла арена» (1987), «Ой, куди ж ти їдеш...» (1988), «Недоколихана» (1989) та ін.

Бібліографічний опис:

Гурвич Ірина Борисівна / О. Б. Шупик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. - Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-24764>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України

([докладніше](#)).